

ประกาศกรมวิชาการเกษตร

เรื่อง โฆษณาคำขอให้ออกหนังสือรับรองพันธุ์พืชขึ้นทะเบียน ตามพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘

ตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการออกหนังสือรับรองพันธุ์พืชขึ้นทะเบียน ตามพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘ พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้กำหนดขั้นตอนการออกหนังสือรับรองพันธุ์พืชขึ้นทะเบียน โดยให้กรมวิชาการเกษตร ดำเนินการตรวจสอบลักษณะประจำพันธุ์เบื้องต้นของพืชที่ยื่นคำขอ นำไปตีพิมพ์ในประกาศที่กรมวิชาการเกษตร และในเว็บไซต์ของกรมวิชาการเกษตร เพื่อให้บุคคลทั่วไปได้มีโอกาสทักท้วงภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันตีพิมพ์ประกาศ นั้น

บัดนี้ ได้มีผู้มายื่นคำขอให้ออกหนังสือรับรองพันธุ์พืชขึ้นทะเบียน ตามพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จำนวน ๕ พันธุ์ ให้เป็นพันธุ์พืชขึ้นทะเบียนฯ ดังนี้

๑. บอนพันธุ์ครีมสยาม (*Colocasia esculenta* 'Cream Siam')
๒. อะโวคาโดพันธุ์ปลายพระยา 514 (*Persea americana* 'Plaipraya 514')
๓. มันสำปะหลังพันธุ์ชากราว 2 (*Manihot* 'Chakangrao 2')
๔. อ้อยพันธุ์ไทยเอกลักษณ์ 1 (*Saccharum officinarum* 'ThaiEkaluck 1')
๕. ลิ้นมังกรพันธุ์แดนซิง ดราก้อน (*Dracaena* 'Dancing Dragon')

กรมวิชาการเกษตรได้ตรวจสอบลักษณะประจำพันธุ์เบื้องต้นของพืชดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงขอประกาศลักษณะประจำพันธุ์เบื้องต้นของพันธุ์พืชดังกล่าวให้ทราบโดยทั่วกัน ปรากฏตามเอกสารแนบท้ายประกาศนี้ และหากมีผู้ใดประสงค์จะทักท้วงหรือมีข้อพิพาท ว่าการยื่นคำขอให้ออกหนังสือรับรองพันธุ์พืชขึ้นทะเบียนฯ ดังกล่าวเป็นไปโดยมิชอบ ให้แจ้งที่กลุ่มวิจัยการคุ้มครองพันธุ์พืช สำนักคุ้มครองพันธุ์พืช กรมวิชาการเกษตร จตุจักร กรุงเทพมหานคร ๑๐๙๐๐ โทรศัพท์ ๐ ๒๙๔๐ ๗๒๑๔ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันตีพิมพ์ประกาศเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

(นายสุรกิตติ ศรีกุล)

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการผลิตพืช

ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมวิชาการเกษตร

บอนพันธุ์ครีมสยาม (<i>Colocasia esculenta</i> ‘Cream Siam’)

ผู้ยื่นคำขอขึ้นทะเบียน

ชื่อ – สกุล นายสุขสันต์ จูห้อง
ที่อยู่ 98 หมู่ 6 ตำบลนาท่ามเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดตรัง 92190
โทรศัพท์ 089-2004272

แหล่งที่มาและประวัติพันธุ์

บอนพันธุ์ครีมสยาม เป็นพันธุ์กลาย เมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2564 นายสุขสันต์ จูห้อง ได้ซื้อต้นบอนในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีลักษณะใบมีลายต่างจาก ใบเล็กน้อย นำมาปลูกที่สวน อำเภอเมือง จังหวัดตรัง ต่อมาต้นบอนได้ออกไหล 1 เส้น พบว่ามีจำนวน 1 ต้น ที่มีใบแตกต่างจากต้นแม่ คือ มีลายต่างขาว จึงได้คัดเลือกและแยกมาปลูก และในปี พ.ศ. 2565 ได้ขยายพันธุ์เพิ่มด้วยวิธีการแยกไหลวางข้อ ได้จำนวน 10 ข้อ พบว่าทั้ง 10 ต้น ยังคงเป็นใบต่าง ขาว-เขียว จึงได้ตั้งชื่อพันธุ์ว่าครีมสยาม (Cream Siam)

แผนผังการปรับปรุงพันธุ์		
ปี พ.ศ.	ขั้นตอนการดำเนินงาน	สถานที่
2564	ซื้อต้นบอน จำนวน 1 ต้น	จังหวัดเชียงใหม่
	↓	
	ปลูกที่สวน พบว่ามีไหลที่มีลักษณะแตกต่างจึงได้คัดเลือกและแยกมาปลูก	จังหวัดตรัง
	↓	
2565	ขยายพันธุ์เพิ่มด้วยวิธีการแยกไหลวางข้อ	
	↓	
	บอนพันธุ์ครีมสยาม	

ลักษณะประจำพันธุ์ทางพฤกษศาสตร์

ชนิด/ประเภท ชื่อไทย บอนพันธุ์ครีมสยาม ชื่อวิทยาศาสตร์ *Colocasia esculenta* ‘Cream Siam’ วงศ์ Araceae ไม้ล้มลุก ไม้ประดับ

ราก ระบบรากฝอย รากมีขนาดเล็กออกรอบบริเวณหัวและรอบโคนต้น

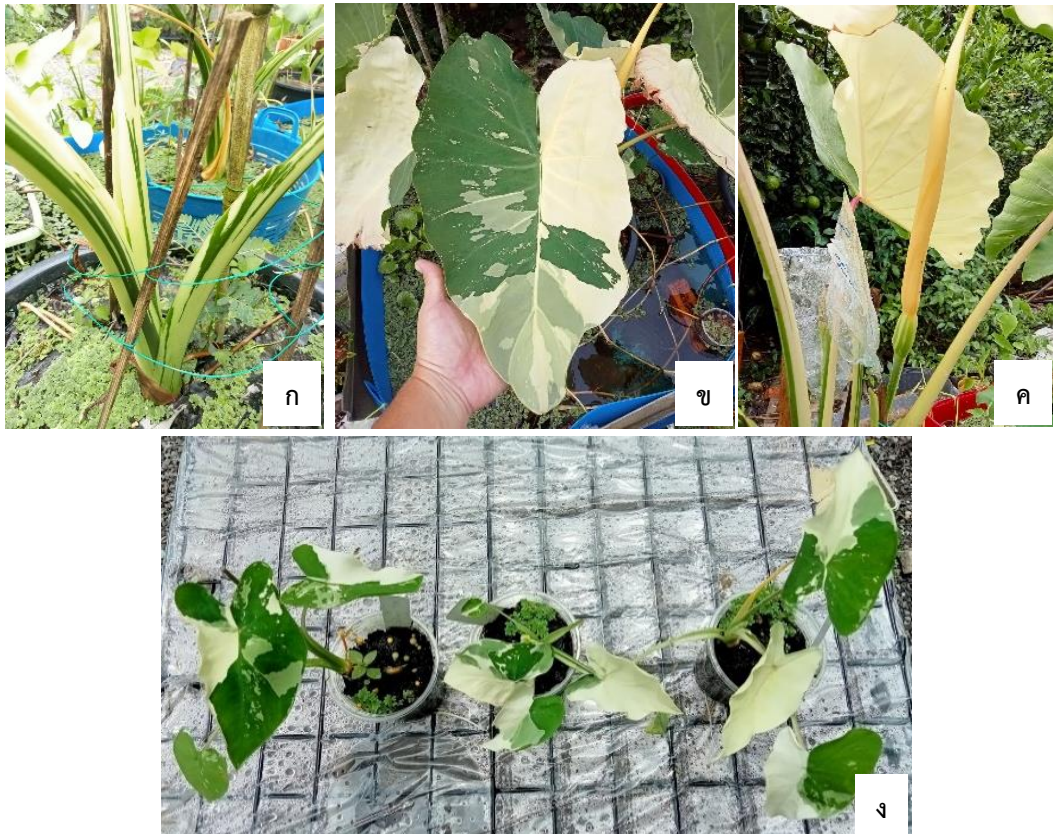
ลำต้น ลำต้นใต้ดิน กว้าง 18 เซนติเมตร ยาว 5 เซนติเมตร สีเขียวสลับขาว ลำต้นเหนือดินเป็นลำต้นเทียมเกิดจากก้านใบ สูง 60-80 เซนติเมตร

ใบ ใบเดี่ยว รูปไข่แกมรูปหัวใจ กว้าง 32 เซนติเมตร ยาว 46 เซนติเมตร ปลายใบแหลม ใบอ่อนสีครีม เส้นกลางใบสีชมพูอ่อน ใบแก่สีเขียวเข้ม สีเขียวอ่อน และสีขาว แถบกว้าง 1/4 ของใบ ก้านใบยาว 60 เซนติเมตร สีขาวลายเขียว

ดอก ช่อดอกแบบช่อเชิงลดมีกาบ ช่อดอกยาว 45 เซนติเมตร ก้านช่อดอกสีเขียวสลับขาว ใบประดับสี เขียวสลับขาวตามก้าน

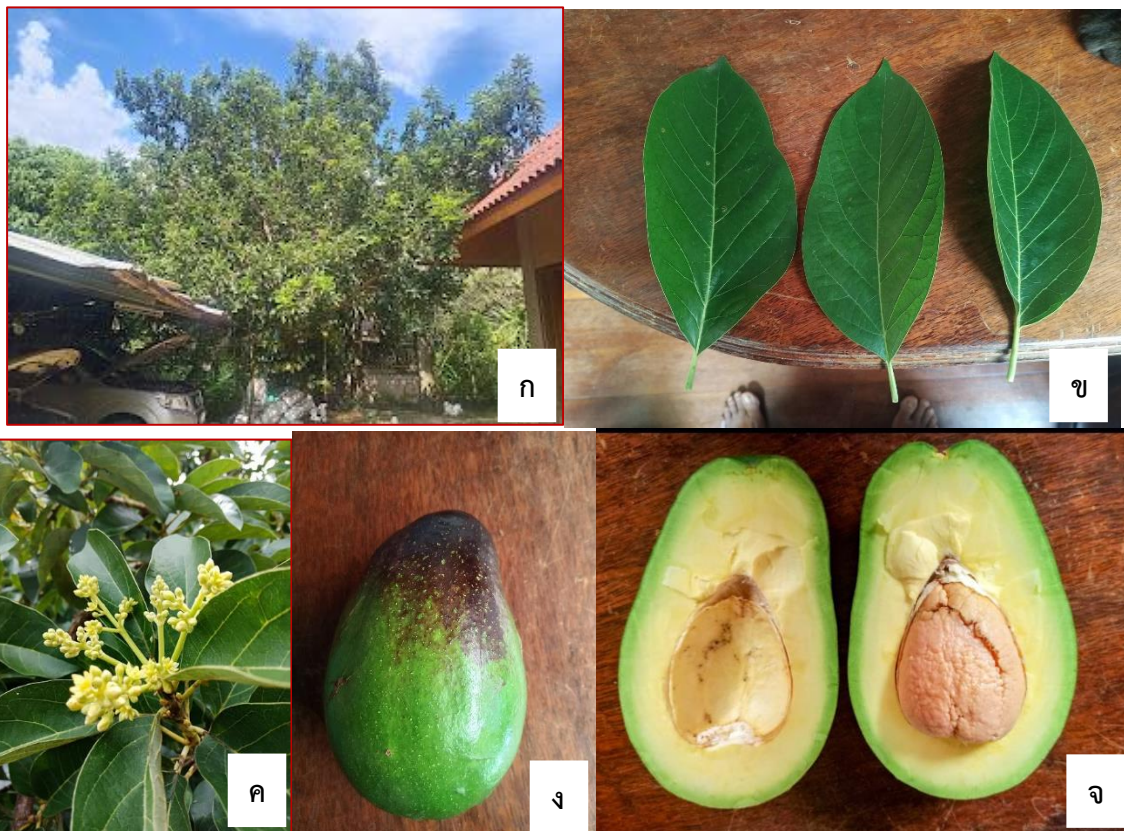
ภาพที่ 1 ลักษณะทางพฤกษศาสตร์ของบอนพันธุ์แม่

ภาพที่ 2 ลักษณะทางพฤกษศาสตร์ของบอนพันธุ์ครีมสยาม
ก-ค ก้านใบและใบ ง ช่อดอก จ ต้นที่ขยายเพิ่มเติม

บอนพันธุ์ครีมสยาม

ดอก/ช่อดอก	ช่อดอกแบบช่อแยกแขนง ยาว 9 เซนติเมตร กลีบเลี้ยง 6 กลีบ กลีบดอก 6 กลีบ สีเขียวอ่อน
ผล/เมล็ด	ผลเดี่ยว รูปไข่ ยาวเฉลี่ย 14 เซนติเมตร เส้นผ่านศูนย์กลางเฉลี่ย 9 เซนติเมตร ก้านผล ยาวเฉลี่ย 6 เซนติเมตร ผลสุกเปลือกสีม่วงคล้ำ ผิวเรียบ ความหนาเนื้อเฉลี่ย 1.5 เซนติเมตร เนื้อสีเหลือง รสมัน เหนียว กลิ่นหอมอ่อน ๆ น้ำในเนื้อคล้ายเนย น้ำหนักผล 450 กรัม เมล็ด กว้างเฉลี่ย 4 เซนติเมตร ยาวเฉลี่ย 6 เซนติเมตร สีครีม เปลือกเรียบ
ลักษณะอื่นๆ	ออกผลปีละ 2 ครั้ง ช่วงเดือน กรกฎาคม - สิงหาคม และ พฤศจิกายน - ธันวาคม

ภาพ ลักษณะทางพฤกษศาสตร์ของอะโวคาโดพันธุ์ปลายพระยา 514
 ก ต้น ข ใบ ค ช่อดอก ง-จ ผล เนื้อและเมล็ด

อะโวคาโดพันธุ์ปลายพระยา 514

มันสำปะหลังพันธุ์ชากังราว 2 (*Manihot* 'Chakangrao 2')

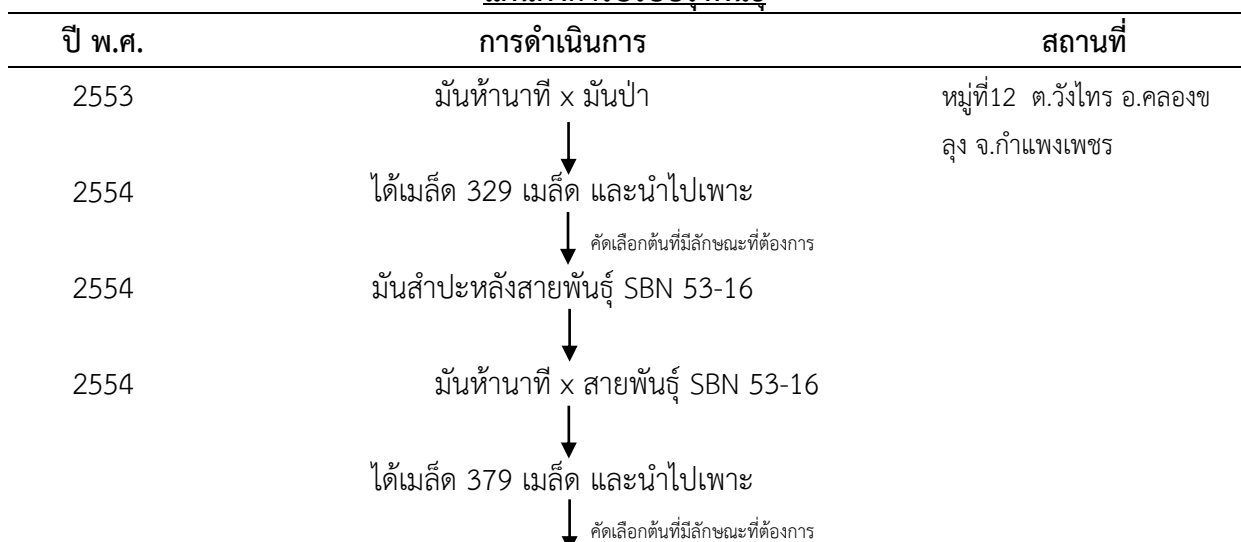
ผู้ยื่นคำขอขึ้นทะเบียน

ชื่อ – สกุล สมาคมมันสำปะหลังไทยภาคเหนือ
ที่อยู่ 555 หมู่ 1 ต.วังไทร อ.คลองขลุง จ.กำแพงเพชร 62120
เบอร์โทร 0824263549

แหล่งที่มาและประวัติพันธุ์

มันสำปะหลังพันธุ์ชากังราว 2 เป็นมันสำปะหลังพันธุ์ลูกผสม ได้จากการผสมระหว่างมันห้านาที (*Manihot esculenta*) พันธุ์แม่ ซึ่งมีรากทรงกระบอก เปลือกนอกสีน้ำตาลเข้ม เปลือกชั้นในสีชมพูแกมม่วง เนื้อสีขาว มีเส้นใยมาก ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 8 เซนติเมตร ยาว 25 เซนติเมตร ยอดอ่อนสีเขียวอ่อน ก้านใบสีแดง ลำต้น ตั้งตรง แตกกิ่งระดับสูง มีสีเขียวเงิน รับประทานอร่อย เนื้อชุย มีเส้นใยมาก ปริมาณเชื้อแป้งต่ำ มีปริมาณไซยาไนด์ต่ำ (46 ppm.) กับมันป่า (*Manihot* sp.) พันธุ์พ่อ ที่รากมีเนื้อน้อย สีเปลือกนอกสีขาว เปลือกชั้นในสีขาวอมชมพู เนื้อสีขาว ใบมีสีเขียว ยอดอ่อนสีเขียวอ่อน ก้านใบสีเขียวอ่อน ลำต้นเดี่ยว แตกกิ่งระดับ 120 เซนติเมตร สีน้ำตาลเข้ม ปี พ.ศ. 2553 ผสมมันสำปะหลังพันธุ์ห้านาที พันธุ์แม่ กับพันธุ์มันป่า พันธุ์พ่อ แบบสลับ (cross reciprocal) เพื่อต้องการลักษณะการไม่มีรสขมในหัวมัน และสามารถปลูกได้ในสภาพไร่ที่อาศัยน้ำฝนจากมันป่า คัดเลือก 2 ชั่วรุ่น คัดเลือกและประเมินโดยแบบวิธีมาตรฐาน (convention breeding) โดยผสมติดเมล็ดจำนวน 329 เมล็ด ในปีพ.ศ. 2554 ได้คัดเลือกต้นที่มีลักษณะเติบโตเร็ว แข็งแรง หัวดก และรับประทานอร่อยได้จำนวน 1 ต้น มาเป็นพันธุ์พ่อ (SBN 53-16) และนำมาผสมกับมันห้านาที พันธุ์แม่ ติดเมล็ดจำนวน 379 เมล็ด นำมาเพาะได้ต้น จนกระทั่ง ปีพ.ศ. 2559 คัดเลือกต้นที่ให้ผลผลิตสูง เจริญเติบโตเร็วในสภาพไร่อาศัยน้ำฝน ทรงต้นตั้งตรง รับประทานอร่อย ไม่มีรสขม อายุ 10-12 เดือน มีเชื้อแป้งสูง ร้อยละ 28-30 ซึ่งเป็นที่ต้องการของอุตสาหกรรมมันสำปะหลัง และติดตามลักษณะประจำพันธุ์ต่อเนื่องตั้งแต่ปีพ.ศ. 2560 จนกระทั่งปี พ.ศ. 2565 ขยายพันธุ์เพิ่มเติมด้วยวิธีตัดต้นพันธุ์ปักชำ ได้จำนวน 48,000 ต้น จึงได้ตั้งชื่อพันธุ์ว่าชากังราว 2

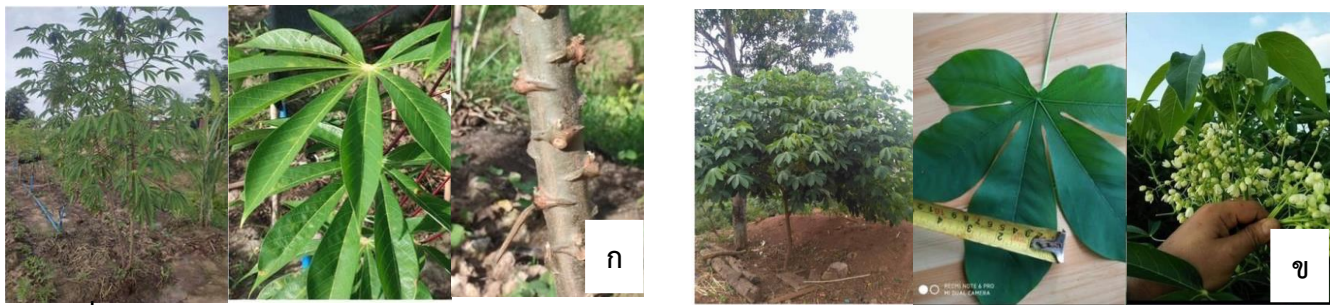
แผนผังการปรับปรุงพันธุ์

ปี พ.ศ.	การดำเนินการ	สถานที่
2559	ขยายพันธุ์เพิ่มเติมด้วยวิธีตัดต้นพันธุ์ปักชำ ↓ มันสำปะหลังซากังราว 2	

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ชนิด	ชื่อไทย มันสำปะหลังพันธุ์ซากังราว 2 ชื่อวิทยาศาสตร์ <i>Manihot</i> 'Chakangrao 2' ชื่อวงศ์ Euphorbiaceae ไม้พุ่มขนาดกลาง พืชไร่
ราก	มีจำนวน 12-16 ราก เส้นผ่านศูนย์กลาง 7 เซนติเมตร ยาว 27 เซนติเมตร เปลือกสีน้ำตาลอ่อน เปลือกในสีชมพูอมม่วง เนื้อสีขาว ไม่มีเสี้ยน ไม่มีรสขม
ลำต้น	ลำต้นตั้งตรง ระดับการแตกกิ่งจากลำต้น 0-1 กิ่ง สีเขียวเงิน ต้นมันสำปะหลังอายุ 1 ปี สูงเฉลี่ย 230 เซนติเมตร ทรงพุ่ม กว้างเฉลี่ย 80 เซนติเมตร
ใบ	ใบเดี่ยว มี 7 แฉก กว้าง 40 เซนติเมตร ยาว 30 เซนติเมตร ขอบหยักลึกเว้าเข้ามาจากขอบใบจนเกือบถึงเส้นกลางใบ ใบอ่อนสีน้ำตาลอ่อน ใบแก่สีเขียวอ่อน ก้านใบยาว 34 เซนติเมตร สีเขียวอมเหลือง
ดอก/ช่อดอก	ช่อดอกแบบช่อแยกแขนง ดอกแยกเพศอยู่บนช่อดอกเดียวกัน ดอกเพศผู้มีอับริณ ดอกเพศเมียมียอดเกสรเพศเมียสีขาว
ผล/เมล็ด	ผลแห้งแก่แล้วแตกผลประกอบด้วย 3 พู แต่ละพูมี 1 เมล็ด เมล็ดผิวเรียบ สีน้ำตาลลายดำ ที่ฐานของเมล็ดมีจุลขั้วสีขาว
ลักษณะอื่นๆ	1. ต้นอายุ 6-8 เดือน แปรรูปสำหรับบริโภคได้ดี เช่น ทำขนมไทย ข้าวหลาม ขนมบ้าบิ่น ขนมหม้อแกง มันทอด 2. ต้นอายุ 10-12 เดือน มีเชื้อแป้งสูงร้อยละ 28-30 ผลผลิตเฉลี่ย 5 ตันต่อไร่ 3. ต้านทานโรคไวรัสใบด่างมันสำปะหลังปานกลาง

ภาพที่ 1 ลักษณะทางพฤกษศาสตร์ของ ก มันห้านาที (พันธุ์แม่) ข มันป่า (พันธุ์พ่อ)

ภาพที่ 2 ลักษณะทางพฤกษศาสตร์ของมันสำปะหลังซากังราว 2

ก-ข ราก ค-ง ต้นและใบ จ ช่อดอก ฉ ผล

มันสำปะหลังซากังราว 2

อ้อยพันธุ์ไทยเอกลักษณ์ 1

(*Saccharum officinarum* ‘ThaiEkaluck 1’)

ผู้ยื่นคำขอขึ้นทะเบียน

ชื่อ – สกุล บริษัท น้ำตาลไทยเอกลักษณ์ จำกัด
 ที่อยู่ เลขที่ 42/1 หมู่ 8 ตำบลคิ่งตะเภา อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี 53000
 โทรศัพท์ 055407241, 055449010

แหล่งที่มาและประวัติพันธุ์

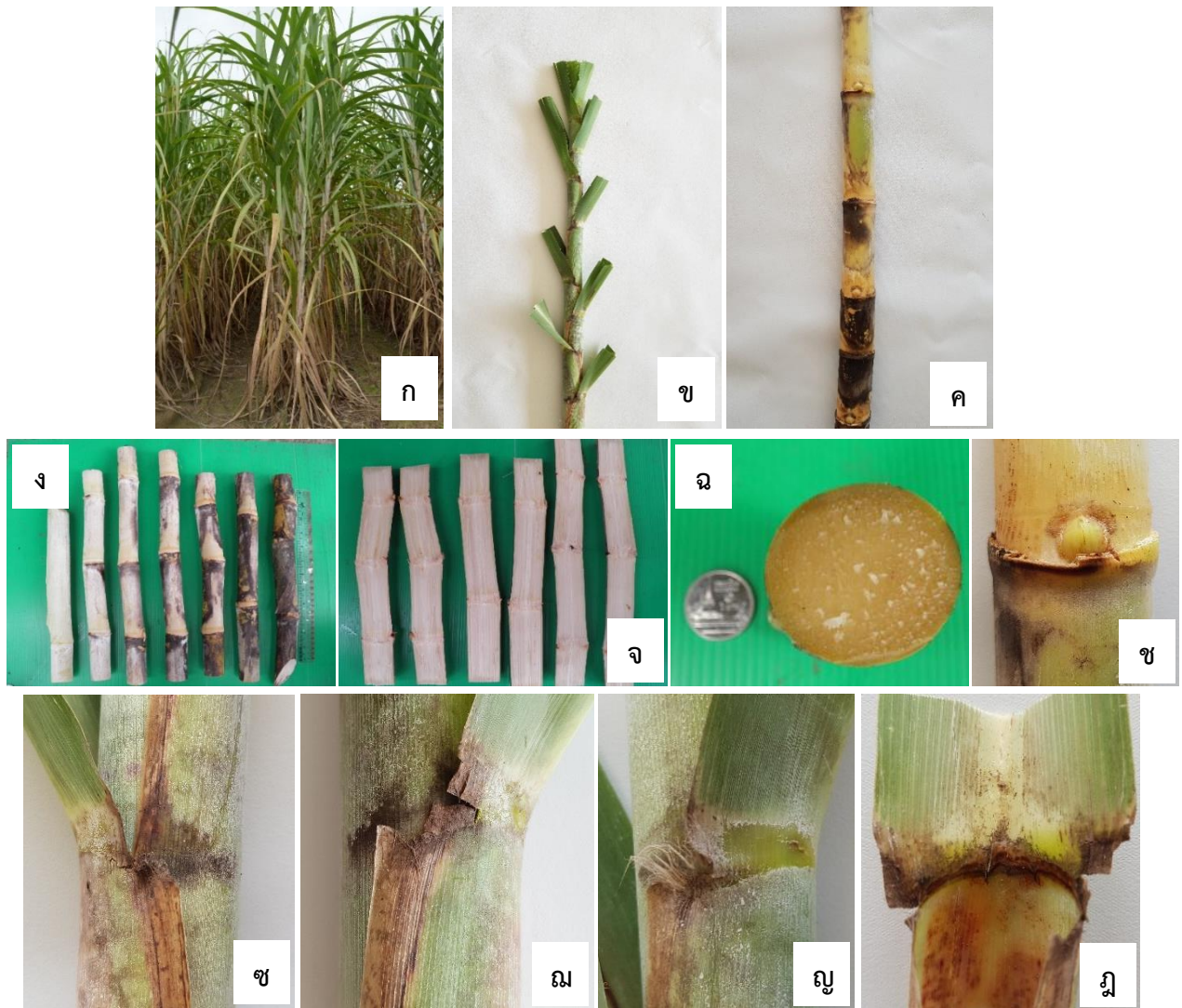
อ้อยพันธุ์ไทยเอกลักษณ์ 1 มีรหัสพันธุ์เดิมคือ KTIS2014-1-144 ได้มาจากการปรับปรุงพันธุ์ โดยวิธีการผสมพันธุ์ระหว่างอ้อยพันธุ์ BL22 (พันธุ์แม่) กับอ้อยพันธุ์ TBy26-1255 (พันธุ์พ่อ) โดยได้รับความอนุเคราะห์ต้นกล้าอ้อยพันธุ์ลูกผสมจากโครงการปรับปรุงพันธุ์อ้อยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ซึ่งดำเนินการผสมพันธุ์อ้อยในปี พ.ศ. 2557 ที่สถานีผสมพันธุ์อ้อยบ้านทิพย์ ตำบลชะแล อำเภोधงคำภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี และบริษัท น้ำตาลไทยเอกลักษณ์ จำกัด ได้นำต้นกล้าอ้อยพันธุ์ลูกผสมมาปลูกและคัดเลือกพันธุ์ โดยดำเนินการตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558 - 2565 ดังนี้

แผนผังการปรับปรุงพันธุ์

ปี พ.ศ.	ขั้นตอนการดำเนินงาน	สถานที่
2558	ปลูกต้นกล้าอ้อยพันธุ์ลูกผสม ที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	ตำบลน้ำอ่าง อำเภอตรอน จังหวัดอุดรธานี
2558	↓ คัดเลือกพันธุ์อ้อยในขั้นกอเดี่ยว จำนวน 10,000 โคลอน	ตำบลน้ำอ่าง อำเภอตรอน จังหวัดอุดรธานี
2559	↓ ปลูกคัดเลือกอ้อยในขั้นโคลอนต่อแถว จำนวน 238 โคลอน	ตำบลน้ำอ่าง อำเภอตรอน จังหวัดอุดรธานี
2560-2562	↓ ปลูกเปรียบเทียบพันธุ์อ้อยเบื้องต้น จำนวน 34 โคลอน	ตำบลน้ำอ่าง อำเภอตรอน จังหวัดอุดรธานี
2561-2563	↓ ปลูกเปรียบเทียบพันธุ์อ้อยขั้นมาตรฐาน ปลูก 2 แปลง จำนวน 14 โคลอน	อำเภอตรอน จังหวัดอุดรธานี อำเภอเมืองสรวงโลก จังหวัดสุโขทัย
2562-2565	↓ ปลูกเปรียบเทียบพันธุ์อ้อยในท้องถิ่น ปลูก 9 แปลง จำนวน 14 โคลอน	จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดสุโขทัย และจังหวัดอุดรธานี

ลักษณะประจำพันธุ์ทางพฤกษศาสตร์

ชนิด/ประเภท	ชื่อไทย อ้อยพันธุ์ไทยเอกลักษณ์ 1 ชื่อวิทยาศาสตร์ <i>Saccharum officinarum</i> 'ThaiEkaluck 1' วงศ์ Poaceae พืชไร่ ไม้ล้มลุก
ราก	มี 2 ชุด คือ รากที่เจริญมาจากข้อของท่อนพันธุ์ และรากที่เจริญมาจากหน่อที่งอกใหม่ โดยรากทั้ง 2 ชุด เป็นรากพิเศษ
ลำต้น	ลำต้นตั้งตรง มีจำนวนลำ 6-8 ลำต่อกอ ประมาณ 10,000-12,000 ลำต่อไร่ ทรงกระบอก การจัดเรียงปล้องค่อนข้างตรง ปล้องเมื่อไม่ถูกแดดมีสีเหลืองอมเขียว เมื่อถูกแดดมีสีเหลืองอมเขียวปนแดง พบรอยแตกตื้นเล็กน้อย ตาเป็นรูปไข่ ยอดแหลมปีกตัด มีขนาดปานกลาง นูนเล็กน้อย ปีกตาแคบ ยอดตาสองระดับเดียวกับวงเจริญ ฐานของตายุ่ชิดรอยกาบใบ มีร่องเหนือตา วงเจริญค่อนข้างเรียบ จุดกำเนิดรากมี 2-3 แถว เรียงตัวไม่เป็นระเบียบ
ใบ	รูปแถบ ความยาวประมาณ 115 เซนติเมตร ความกว้างประมาณ 5 เซนติเมตร รูปทรงใบยอดตั้งชี้ ปลายใบโค้งเล็กน้อย สีเขียวอมเหลือง เส้นกลางใบสีเขียว กาบใบสีเขียวอมม่วง กาบใบหลุดร่วงง่าย คอใบเป็นรูปสามเหลี่ยมฐานเรียบ สีเขียว ปนน้ำตาล มีขนาดเท่ากันทั้งสองข้าง อยู่ในแนวระดับ มีไขปกคลุม มีขนที่คอใบ เล็กน้อย มีลักษณะรูปกระจับ อยู่ในแนวระดับ มีทั้งสองข้าง หูใบด้านนอกรูปหอกสั้น หูใบด้านในรูปหอกยาว
ลักษณะอื่น ๆ	1. งอกเร็ว เจริญเติบโตปานกลาง แตกกอดี 2. ออกดอกปานกลาง 3. หักล้มปานกลาง 4. สภาพพื้นที่และดินที่มีลักษณะร่วนทราย – ร่วนเหนียว 5. ผลผลิต 11 -14 ตันต่อไร่ 6. ความหวาน 13 -16 ซี.ซี.เอส 7. อายุเก็บเกี่ยว 11.5 – 12.5 เดือน

ภาพ ลักษณะทางพฤกษศาสตร์ของอ้อยพันธุ์ไทยเอกลักษณะ 1

ก ทรงกอ ข การจัดเรียงตัวของใบ ค การจัดเรียงตัวของปล้อง ง - จ ปล้อง
ฉ ปล้องตัดขวาง ช ตา ซ - ฎ หูใบด้านนอก หูใบด้านใน คอใบ และลิ้นใบ

อ้อยพันธุ์ไทยเอกลักษณะ 1

ลั่นม้งกรพันธุ์แดนซิ่ง ดราก้อน
(*Dracaena* ‘Dancing Dragon’)

ผู้ยื่นคำขอขึ้นทะเบียน

ชื่อ – สกุล นายปราโมทย์ โรจน์เรืองแสง
ที่อยู่ 7/7 ถ.เลียบคลองสาม ต.คลองสาม อ. คลองหลวง ปทุมธานี 12120
โทรศัพท์ 081-874-4836

แหล่งที่มาและประวัติพันธุ์

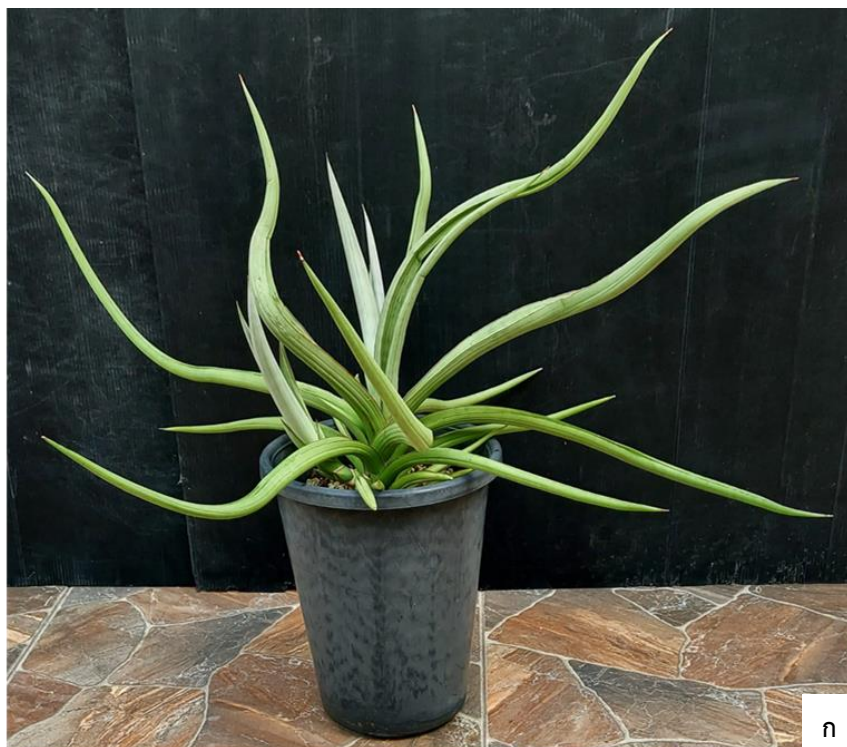
ลั่นม้งกรพันธุ์แดนซิ่ง ดราก้อน (Dancing Dragon) เป็นลูกผสมระหว่างลั่นม้งกรลูกผสมข้ามชนิด (interspecific hybrids) 2 พันธุ์ที่ไม่ได้ตั้งชื่อพันธุ์ของนายปราโมทย์ โรจน์เรืองแสง ในสวนอัญมณี เลขที่ 7/7 ถ.เลียบคลองสาม ต.คลองสาม อ. คลองหลวง ปทุมธานี ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2558 และนายปราโมทย์ โรจน์เรืองแสง ได้เพาะเมล็ดและปลูกต้นลูกผสมจนเติบโตเต็มที่เพื่อประเมินลักษณะ ในปีพ.ศ. 2560 ได้คัดเลือกลูกผสมต้นที่มีลักษณะพิเศษคือ ใบมีสีเขียวอ่อนอมเทา ใบบิดโค้งไปมา 2 – 4 ครั้ง (ขึ้นกับความสมบูรณ์ของต้น) และแตกกอดี จำนวน 1 ต้น ซึ่งได้ประเมินยืนยันความคงตัวของลักษณะประจำพันธุ์หลังการแยกหน่อเพื่อเพิ่มปริมาณ และเมื่อเผยแพร่พันธุ์สู่ผู้สนใจก็พบว่าลั่นม้งกรพันธุ์นี้เป็นที่ต้องการของตลาดในประเทศและตลาดต่างประเทศ

แผนผังการปรับปรุงพันธุ์

ปีพ.ศ.	การดำเนินการ	สถานที่
2558	ผสมพันธุ์ระหว่างลั่นม้งกรลูกผสมข้ามชนิด 2 พันธุ์	ต.คลองสาม อ. คลองหลวง ปทุมธานี
2558-2560	เพาะเมล็ดและปลูกต้นกล้าให้เติบโตเต็มที่เพื่อประเมินลักษณะและความคงตัวของลักษณะประจำพันธุ์	
2560	คัดเลือกได้ต้นลูกผสมที่มีลักษณะพิเศษต่างจากพันธุ์อื่น และมีความคงตัวของลักษณะประจำพันธุ์	
2561-2565	เผยแพร่พันธุ์สู่ผู้สนใจ	

ลักษณะประจำพันธุ์ทางพฤกษศาสตร์

ชนิด/ประเภท	ชื่อไทย ลิ้นมังกรพันธุ์แดนซิ่ง ดราก้อน ชื่อวิทยาศาสตร์ <i>Dracaena</i> ‘Dancing Dragon’ วงศ์ Asparagaceae พืชไม่มีเนื้อไม้ อายุหลายปี ไม้ประดับ
ราก	ระบบรากแขนงแผ่ขยายรอบลำต้น
ต้น	ต้นอายุประมาณ 2 ปี จากการแยกหน่อ ทรงพุ่มแผ่ออก ต้นตั้งขึ้นสูงประมาณ 8 เซนติเมตร พุ่มสูงประมาณ 31.3 เซนติเมตร เส้นผ่านศูนย์กลางทรงพุ่มประมาณ 53.5 เซนติเมตร มี 20 ใบ และมี 2 หน่อ
ใบ	ใบเดี่ยว เรียงบิดเล็กน้อยรอบต้น จำนวน 5 แถว รูปใบหอก ไม่มีก้านใบ ผิวใบทั้งสองด้านมีลักษณะหยาบคล้ายผิวทรายละเอียด ใบขนาดเล็กมีสันใบที่โค้งออกจากลำต้นเล็กน้อยโดยไม่มีการบิดโค้ง ใบยาวที่สุดยาวประมาณ 37 เซนติเมตร กว้างประมาณ 1 เซนติเมตร หนาประมาณ 0.5 เซนติเมตร บิดโค้ง 3 ครั้ง สันใบในภาพรวมอาจโค้งเข้าหรือโค้งออกก็ได้ขึ้นกับจำนวนครั้งที่ใบบิดโค้ง ใบเต็มวัยชูออกในแนวค่อนข้างระนาบ (ค่อนข้างตั้งฉากกับลำต้น) ด้านบนและด้านล่างของแผ่นใบมีสีเขียวอ่อนอมเทา โดยด้านบนใบมีลายอยู่ประปราย ลายเป็นขีดสีเขียวที่มีความยาวไม่แน่นอน ด้านใต้ใบลายเป็นเส้นยาวสีเขียวค่อนข้างสม่ำเสมอตามแนวเส้นใบ ซึ่งเส้นใบอาจยุบตัวเป็นร่องตลอดแผ่นใบ ใบมีหน้าตัดโค้งเป็นรูปถ้วย โดยขอบใบบริเวณโคนใบที่หุ้มลำต้นแผ่ออกจากกัน จากนั้นขอบใบจะโค้งเข้าหากันไปจนขอบใบชิดกัน ขอบใบด้านโคนใบมีลักษณะเป็นเยื่อสีน้ำตาลแดง ปลายใบเรียวแหลม สีน้ำตาล ยาวประมาณ 0.2 – 0.3 เซนติเมตร
ดอก	ช่อดอกแบบช่อกระจุก
ผล/เมล็ด	ติดเมล็ดได้เหมือนลิ้นมังกรทั่วไป

- ภาพ ลักษณะทางพฤกษศาสตร์ของลั่นมั่งกรพันธุ์แดนซิ่ง ดราگون
ก ทรงพุ่มด้านข้าง แสดงการบิดโค้งของสันใบ	ข ทรงพุ่มด้านบน แสดงการบิดโค้งของใบแนวระนาบ
ค ลายบนแผ่นใบทั้งด้านหน้าใบและหลังใบ	ง ปลายใบที่มีลักษณะแข็งคล้ายหนาม

ลั่นมั่งกรพันธุ์แดนซิ่ง ดราگون